

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง สมรรถนะทางวิชาชีพของนักบัญชีที่คาดหวังในบริษัทมหาชนในมุมมองของผู้บริหาร โดยเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะทางวิชาชีพของนักบัญชี โดยมีขั้นตอนการศึกษา 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การอธิบายผลเบื้องต้น โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics)
2. การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structural relationship model) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

2.1 การพัฒนาองค์ประกอบเชิงสำรวจ โดยการสร้างองค์ประกอบต้นแบบจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาใช้ในการกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามและนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA)

2.2 การยืนยันองค์ประกอบ โดยการนำองค์ประกอบที่เป็นผลมาจากการพัฒนาองค์ประกอบเชิงสำรวจในข้างต้น มาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA)

ในการดำเนินการศึกษาผู้วิจัย ได้ดำเนินการศึกษาเริ่มตั้งแต่การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แหล่งที่มาของข้อมูล การกำหนดและทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การกำหนดวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาระดับสมรรถนะทางวิชาชีพของนักบัญชีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นั้นเป็นนักบัญชีที่ทำงานในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จำนวนทั้งสิ้น 675 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย www.set.or.th สืบค้นเมื่อ 17 ก.พ. 2558) รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ซึ่งได้แสดงจำนวนประชากร พบว่า มีบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET มีบริษัททั้งสิ้น 562 บริษัท และในแต่ละบริษัทจะ

กำหนดให้มีผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าหรือเท่ากับ 1 ราย ผู้ตอบแบบสอบถามต้องเป็นผู้บริหารในงานบัญชีและการเงินการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนของประชากร โดยการคำนวณตามสูตร ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่าง 234 ตัวอย่างเป็นอย่างน้อยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สามารถแสดงได้ดังสูตรต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยที่

N คือจำนวนประชากรทั้งหมด (ในที่นี้คือ จำนวนนักบัญชีใน บมจ. เท่ากับ 562 คน)

n คือจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

e คือ ค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง (ในที่นี้ยอมรับได้ไม่เกิน ร้อยละ 5)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตร} \quad n &= \frac{N}{1+Ne^2} \\ \text{จะได้จำนวนตัวอย่าง}(n) &= \frac{562}{1+(562 \times 0.05^2)} \\ n &= 233.68 \end{aligned}$$

จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เท่ากับ 234 คน

ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sample) เนื่องจากทราบจำนวนประชากรทั้งหมด ซึ่งผู้วิจัยจะเข้าไปเก็บข้อมูลจากตัวอย่างทั้งหมดโดยการเลือกตัวอย่างใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3.2 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มาจาก 2 แหล่ง กล่าวคือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ถาถามักบัญชีที่ทำงานในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 234 คน เพื่อทราบถึงคุณลักษณะและระดับสมรรถนะของนักวิชาชีพบัญชีที่คาดหวังในบริษัทมหาชน
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มาจากหนังสือ ตำราทางวิชาการ สิ่งพิมพ์ วารสาร และข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม(Questionnaire) ที่ได้จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิดและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้ปรับปรุงข้อคำถามมาจากพงศศิรภพ ทองคีรีวิสรเกตุ (2554) โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้มีการพัฒนาจากแนวคิดการสร้างและประมวลผลข้อมูลแบบสอบถามของ สรชัย พิศาลบุตร, เสาวรส ใหญ่สว่าง และปรีชา อัสวเดชาบุตร (2552) ที่ได้อธิบายไว้ว่า ในส่วนที่ 1 ประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ต่อไป ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงข้อเดียวในที่ตรงกับข้อมูลของตนเอง ดังนั้นจึงกำหนดคำถามไว้ทั้งหมด 5 ข้อ ได้แก่ ท่านคือผู้บริหารในสายงานบัญชีและการเงิน เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน

2. ข้อมูลส่วนองค์กร ได้แก่ ลักษณะองค์กรและประเภทของอุตสาหกรรมของตลาดหลักทรัพย์ โดยออกแบบคำถามในลักษณะของการเลือกตอบเพียงข้อเดียวเท่านั้นที่ตรงกับข้อมูลขององค์กร โดยออกแบบคำถามในลักษณะของการเลือกตอบเพียงข้อเดียวที่ตรงกับข้อมูลขององค์กร จึงกำหนดคำถามไว้ 2 ข้อ

2.1 องค์กรของท่านเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (SET)

2.2 ประเภทของกลุ่มอุตสาหกรรม ได้แบ่งตามหลักเกณฑ์ การจำแนกกลุ่มอุตสาหกรรมสอดคล้องตามหลักการจำแนกกลุ่มอุตสาหกรรมของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 8 กลุ่มอุตสาหกรรม

2.2.1 กลุ่มเกษตรและและอุตสาหกรรมอาหาร (AGRO)

2.2.2 กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค (COMSUMP)

2.2.3 กลุ่มธุรกิจการเงิน (FINCIAL)

2.2.4 กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (INDUS)

2.2.5 กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (PROP CON)

2.2.6 กลุ่มทรัพยากร (RESOURC)

2.2.7 กลุ่มบริการ (SERVICE)

2.2.8 หมวดเทคโนโลยี (TECH)

ส่วนที่ 2 สมรรถนะทางวิชาชีพของนักบัญชี ตามความคาดหวังของสถานประกอบการ ผ่านมุมมองผู้บริหารสายงานการบัญชีและการเงิน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพบัญชีระหว่างประเทศ(IES) แบ่งออกเป็น 3 ฉบับ กล่าวคือ 1) หลักสูตรการศึกษาวิชาชีพบัญชี (IES 2) 2) ทักษะวิชาชีพบัญชี (IES 3) 3) ค่านิยม จรรยาบรรณ และทัศนคติทางวิชาชีพบัญชี (IES 4) ลักษณะของข้อคำถามจะเป็นแบบ Likert Scale โดยผู้ตอบมีทางเลือก 5 ระดับคือ คาดหวังมากที่สุด คาดหวังมาก คาดหวังปานกลาง คาดหวังน้อย และคาดหวังน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของนักบัญชีเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กร และการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของนักบัญชีในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3.4 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษารุ่นนี้ ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้แน่ใจว่ามีเครื่องมือมีคุณภาพสูง ซึ่งการทดสอบ ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน

1. ทำการพัฒนาแบบสอบถามจากการศึกษาข้อมูลทฤษฎี เอกสาร ทฤษฎี แนวคิด ตำรา สิ่งตีพิมพ์ และผลการศึกษาที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องภายในหรือเรียกว่า ตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงเนื้อหา (Content Validity)(สรชัย พิศาลบุตร, 2555)

2. การทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม (Reliability) นำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด มาทำการทดสอบก่อน (Pre-test) กับผู้บริหารงานในด้านบัญชีและการเงินของบริษัทจำกัด จากนั้นตรวจสอบด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(alpha coefficient)ของครอนบาค(สรชัย พิศาลบุตร, 2555) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.973 ซึ่งมากกว่า 0.80 จึงจะถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วกัน (ชานินทร์ ศิลปะจารุ, 2554)

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม เกี่ยวกับสมรรถนะทางวิชาชีพของนักบัญชี ตามความคาดหวังของผู้บริหารสายงานบัญชีการเงิน ของ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ โดยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับความสะดวกของกิจการ

1. ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์

2. ส่งแบบสอบถามทาง อีเมล
3. ส่งแบบสอบถามทางโทรสาร

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บข้อมูลเชิงสำรวจจะได้ข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งได้มาจากแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน โดยทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. สถิติเชิงพรรณนา เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับมา โดย ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของนักบัญชี ซึ่งเป็นแบบสอบถามให้เลือกรายการ (Checklist) จะใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency) แล้วนำเสนอผลในรูปร้อยละ(Percentage) สำหรับคำถามตอนที่ 2 และ 3 เป็นลักษณะแบบสอบถามแบบวัดระดับในรูปแบบช่วง(Scale) จึงใช้วิธีแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย(Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปของร้อยละ

2. สถิติเชิงอนุมาน ผู้วิจัยทำการทดสอบสมมติฐานโดยการศึกษาองค์ประกอบได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ เพื่อระบุจำนวนองค์ประกอบของสมรรถนะของนักวิชาชีพบัญชี โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ โดยใช้โปรแกรม SPSS ใช้ข้อมูลการตอบแบบสอบถาม มาสกัดองค์ประกอบขั้นต้นด้วยวิธีการสังเคราะห์ โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1.1 องค์ประกอบต้องมีค่าความแปรปรวนมากกว่า 1 ขึ้นไป

1.2 ค่าของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัว ในแต่ละองค์ประกอบ ต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.3 ขึ้นไป

1.3 องค์ประกอบแต่ละตัวจะต้องประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตได้อธิบายตั้งแต่ตัวแปร 3 ตัวแปรขึ้นไป

2. นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจมาสร้างโมเดลองค์ประกอบของสมรรถนะทางวิชาชีพของนักบัญชี

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของโมเดลองค์ประกอบของสมรรถนะทางวิชาชีพของนักบัญชี ดังนี้

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อวิเคราะห์ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของ ตัวแปรที่สังเกตได้ในแต่ละองค์ประกอบของสมรรถนะทางวิชาชีพของนักบัญชี

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของ โมเดลสมรรถนะทางวิชาชีพของนักบัญชี

3.7 ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบเชิงยืนยัน (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548)

3.7.1 ข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติ

3.7.1.1 ข้อตกลงทางสถิติทั่วไป

1. ข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ (Normal Distribution)
2. มีความเป็นเอกพันธ์ของการกระจาย (Homoscedasticity)
3. มีความสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละคู่เป็นแบบเส้นตรง (Linear Relationships)

3.7.1.2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง (เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย, 2549) แนวคิดการใช้ขนาด ตัวอย่างสำหรับการใช้สถิติวิเคราะห์องค์ประกอบในการวิจัย สรุปได้ดังตาราง 3.1

ตารางที่ 3.1 แนวคิดการใช้ขนาดตัวอย่างสำหรับการใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบในการวิจัย

แนวคิดการใช้ขนาดตัวอย่าง	ขนาดตัวอย่าง (n)
1. พิจารณาการใช้ขนาดตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบอย่างเดี่ยว	
1.1 คอมมเลย์และลี (Comrey & Lee, 1992)	1.1 ได้เสนอขนาดตัวอย่างดังนี้ จำนวน 50 ราย ถือว่าแย่มาก (very poor) จำนวน 100 ราย ถือว่าไม่ดี (poor) จำนวน 200 ราย ถือว่าพอใช้ได้ (fair) จำนวน 300 ราย ถือว่าดี (as a good) จำนวน 500 ราย ถือว่าดีมาก (as excellent)
1.2 ตามกฎหัวแม่มือหรือกฎอย่างง่าย (rule of thumb)	1.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบควรมีขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 300 ราย

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แนวคิดการใช้ขนาดตัวอย่าง	ขนาดตัวอย่าง (n)																								
<p>2.การใช้ขนาดตัวอย่างขึ้นอยู่กับจำนวนองค์ประกอบที่ต้องการการวิเคราะห์</p> <p>2.1 ถ้าการวิจัยนั้นมีจำนวนองค์ประกอบน้อย (2-3 องค์ประกอบ) และ/หรือมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบต่ำมาก</p> <p>2.2 กรณีจำนวนองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ หรือมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า 0.6</p> <p>2.การใช้ขนาดตัวอย่างขึ้นอยู่กับจำนวนองค์ประกอบที่ต้องการการวิเคราะห์ ต่อ</p>	<p>2.1 ขนาดตัวอย่างแค่ 150 รายก็เพียงพอ</p> <p>2.2 ไม่จำเป็นต้องระบุจำนวนตัวอย่าง</p>																								
<p>2.3 จำนวนองค์ประกอบมีค่าเท่ากับ 10 องค์ประกอบหรือมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยกว่า 0.4</p>	<p>2.3 ตัวอย่างควรมีมากกว่า 150 ราย</p>																								
<p>3.การใช้ขนาดตัวอย่างขึ้นกับการกำหนดค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นเกณฑ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ต่อจำนวนตัวอย่าง</p>	<table border="1"> <tbody> <tr> <td>Factor loading</td> <td>0.30</td> <td>0.35</td> <td>0.40</td> <td>0.45</td> <td>0.50</td> </tr> <tr> <td>n</td> <td>350</td> <td>250</td> <td>200</td> <td>150</td> <td>120</td> </tr> </tbody> </table> <table border="1"> <tbody> <tr> <td>Factor loading</td> <td>0.55</td> <td>0.60</td> <td>0.65</td> <td>0.70</td> <td>0.75</td> </tr> <tr> <td>n</td> <td>100</td> <td>85</td> <td>70</td> <td>60</td> <td>50</td> </tr> </tbody> </table>	Factor loading	0.30	0.35	0.40	0.45	0.50	n	350	250	200	150	120	Factor loading	0.55	0.60	0.65	0.70	0.75	n	100	85	70	60	50
Factor loading	0.30	0.35	0.40	0.45	0.50																				
n	350	250	200	150	120																				
Factor loading	0.55	0.60	0.65	0.70	0.75																				
n	100	85	70	60	50																				

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แนวคิดการใช้ขนาดตัวอย่าง	ขนาดตัวอย่าง (n)					
4.ขนาดจำนวนตัวอย่างขึ้นกับค่าวิกฤตที่ใช้ทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01	n	C.V	n	C.V	n	C.V
	50	0.361	180	0.192	400	0.129
	80	0.286	200	0.182	600	0.105
	100	0.256	250	0.163	800	0.091
	140	0.271	300	0.149	1000	0.081
5.การใช้ขนาดตัวอย่างขึ้นอยู่กับจำนวนข้อคำถาม	5.ขนาดตัวอย่างสำหรับใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเท่ากับ 10 เท่าของจำนวนข้อคำถามที่ใช้ เช่น มีชุดคำถามที่มีจำนวนข้อคำถาม 50 ข้อ ดังนั้นนักวิจัยควรเลือกใช้จำนวนขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 500 ราย					

3.7.2 ข้อตกลงเบื้องต้นการประมาณค่าพารามิเตอร์ (อ้างอิงจาก Kumsuprom (2010: 184)

สำหรับ โมเดลองค์ประกอบที่มีค่าพารามิเตอร์สมเหตุสมผล อาจมีความสอดคล้องกับข้อมูลค่าก็ได้ (อัฐรา พลายนเวช, 2549) ในปัจจุบันยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจนว่าค่าสถิติตัวใดที่ดีที่สุดในการวัดความสอดคล้องของโมเดล จึงได้มีการกำหนดค่าสถิตินี้ให้ได้ ดังตารางที่รวบรวมมาจากนักวิชาการ

ตารางที่ 3.2 ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ดัชนี	ชื่อดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้	อ้างอิง
X^2/df	Normed Chi-square	< 3	Carmines and McIver (1981);
p	Probability value	> 0.05	Ullman (2001)
CFI	Comparative fit index	≥ 0.95	Carlson and Mulaik (1993)
TLI	Tucker-Lewis index	≥ 0.95	Hu and Bentler (1998)
SRMR	Standardized root mean square residual	< 0.08	Byrne (1994,2001) , Hair et al. (2006)
RMSEA	Root mean square error of approximation	< 0.06	Yu (2002)
HOELTER	Hoelter's critical N ($\alpha=0.05$)	≥ 200	Hoelter (1983)

ที่มา: Kumsuprom (2010, น. 184)

3.8 เกณฑ์ในการให้คะแนนและการแปลความหมาย

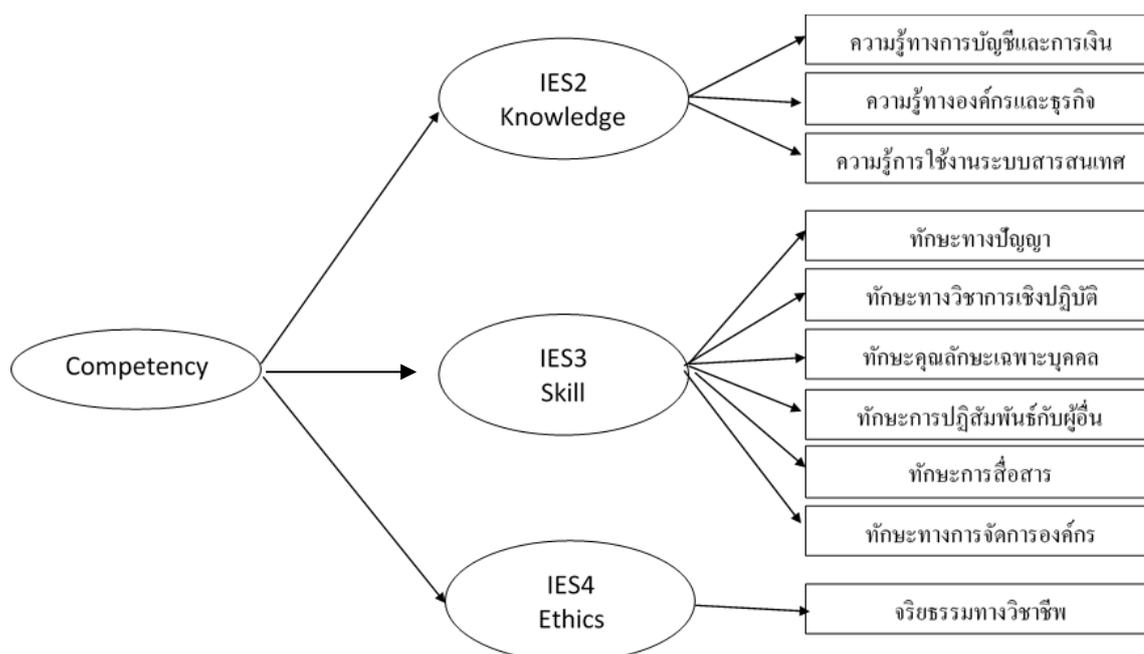
ข้อมูลที่แสดงระดับความคาดหวังจะใช้เกณฑ์มาตราวัดความสำคัญ(Rating Scale) 5 ระดับ (ชัยสิทธิ์ เถлимมีประเสริฐ, 2554)แบ่งระดับความคิดเห็นของข้อคำถามดังนี้

คะแนน	ระดับความคาดหวัง
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

เมื่อนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ สามารถแปลความหมายตามเกณฑ์ โดยกำหนดระยะห่างระหว่างอันตรภาคชั้นมีค่า 0.8 สามารถคำนวณได้จาก $(5-1)/5 = 0.8$ มีรายละเอียดต่อไปนี้

ช่วงคะแนน	ระดับความคิดเห็นคาดหวัง
4.21-5.00	อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับมากที่สุด

3.41-4.20	อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับมาก
2.61-3.40	อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง
1.81-2.60	อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับน้อย
1.00-1.80	อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับน้อยที่สุด

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการศึกษาและการทบทวนวรรณกรรมปริทัศน์ ได้มีการพัฒนาขึ้นจากมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพบัญชีระหว่างประเทศ มาเป็นเกณฑ์ในการกำหนด โดยสมมติฐานการศึกษาดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ตัวแปรที่นำมาศึกษา สามารถจัดเข้าองค์ประกอบเชิงสำรวจของ สมรรถนะทางวิชาชีพของนักบัญชีที่คาดหวังในบริษัทมหาชนในมุมมองของผู้บริหารได้

สมมติฐานที่ 2 โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันที่ได้มีการจัดองค์ประกอบขึ้นนั้น มีความเที่ยงตรง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ทั้งนี้จะเลือกใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจก่อน เพื่อทดสอบให้มั่นใจว่าตัวแปรสังเกตใดที่มีความสัมพันธ์กันและสามารถจัดกลุ่มได้ตามที่กำหนดใน IES ทั้ง 3 ฉบับ จริง

หรือไม่ จากนั้น ผู้วิจัยจะนำกลุ่มของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน ที่เป็นผลจากการศึกษามาทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน